

Koning van de Joden – zijn titel

Schriftlezing: Marcus 15:1-15

Een haan heeft gekraaid. De eerste lichtstralen kondigen een nieuwe dag aan. In en rond de burcht Antonia is het in de vroege ochtend al een drukte van belang. De hogepriesters en de oudsten van het Joodse volk hebben – vanuit het paleis van Kajafas – rabbi Jezus opgebracht.

Pontius Pilatus is vanmorgen de klos. Met een niet al te best humeur zal de Romeinse prefect zijn plaats moeten innemen op zijn rechterstoel. Hij immers is de hoogste vertegenwoordiger van het Romeinse recht en gezag. Hij moet vanmorgen rechtspreken over die Joodse rabbi uit Nazaret.

“De Koning van de Joden!” Dat is de beschuldiging waarmee de geestelijke leiders Jezus naar Pilatus hebben gebracht. ‘Hij beweert onze koning te zijn!’ De Romeinse prefect kan hier niet omheen. Deze aanklacht kan hij niet naast zich neerleggen. De Koning van de Joden? Heeft deze geboeide en weerloze rabbi uit Nazaret politieke ambities? Is Hij misschien van plan een opstand te organiseren onder het weerbarstige volk van de Joden?

Natuurlijk weet Pilatus dat de beschuldiging tegen Jezus zonder meer huichelachtig is. De geestelijke leiders zouden maar wat graag verlost zijn van de Romeinen. Ze willen niets liever dan hun vrijheid en onafhankelijkheid. Het is maar schijn, hun loyaliteit jegens het Romeinse gezag.

Pilatus trekt zich met Jezus terug in het gerechtsgebouw. Hij begint zijn verhoor. “Bent ú de Koning van de Joden?” Alle nadruk valt op het woordje “u”. Pilatus kan het zich niet voorstellen. Waar is dan uw leger? Waar is dan uw koninkrijk? Waar is dan uw machtsvertoon? “Bent ú de Koning van de Joden?” Een heel merkwaardig antwoord geeft Jezus: “U zegt het.” ‘Het zijn uw woorden.’ Nee, koning Jezus gaat niet in discussie. Het blijft in het vage. Laat Pilatus zelf maar zijn conclusie trekken.

Wat opvalt is dat we in dit hoofdstuk 15 van Marcus vijf keer de titel ‘Koning van de Joden’ horen. In de tijd van Jezus herinnert die titel aan de legendarische koning van de Joden: Herodes.

We kennen hem uit de Bijbel van het bezoek van de magiërs uit het Oosten en van de kindermoord in Betlehem.

Als dé koning van de Joden hield hij in 37 voor Christus zijn intocht in Jeruzalem. Hij zal 36 jaar koning blijven en uitgroeien tot de grootste Jood aller tijden: Herodes de Grote. De tempel die hij in Jeruzalem liet bouwen – het achtste wereldwonder – was een grootse kopie van de eerste tempel gebouwd door koning Salomo.

“Bent ú de Koning van de Joden?” In de ogen van Pilatus lijkt rabbi Jezus totaal niet op deze legendarische koning die zijn naam voor eeuwig heeft laten vastleggen in de geschiedenisboeken en in steen. Wat moet hij met deze arrestant? Pilatus is er verlegen mee. Hij heeft wel door dat de geestelijke leiders van het volk Jezus uit afgunst hebben uitgeleverd (vs. 10). Deze rabbi is geen misdadiger, geen revolutionair, geen politieke onruststoker. Dat voelt hij op zijn sandalen aan. De echte reden is de populariteit van Jezus onder het volk van de Joden.

Eigenlijk hebben de geestelijke leiders geen been om op te staan met hun aanklacht tegen Jezus. Die voelen de onwil van Pilatus om Jezus te veroordelen maar wat goed aan. Ze doen dan ook hun uiterste best om Jezus in Pilatus' ogen zwart te maken. De beschuldigingen regenen op Jezus neer. Maar Jezus zwijgt. Jezus wéét dat het anders is. Hij ís de Koning van de Joden ... de lang verwachte Messias! Hij is de Koning van de Joden die zijn leven zal geven voor heel de wéreld. Hij is de koning aan het kruis. Hij overwint. Hij regeert over dood en leven!

‘Laat het volk maar kiezen’, denkt Pilatus: óf Bar-Abbas, de guerrillaleider, óf die man die ze de Koning van de Joden noemen. Tot zijn stomme verbazing en ontsteltenis kiest het volk voor de eerste. Pilatus heeft geen recht van spreken meer. Hij probeert zich nog aan zijn verantwoordelijkheid te onttrekken. Maar hij kan niet anders dan de menigte tevreden stellen om een opstand in Jeruzalem op het Joodse Paasfeest te voorkomen.

Zo wordt de Koning van de Joden aan zijn vijanden overgeleverd. Hij gaat van hand tot hand. Gegeseld, gekroond, gekruisigd en bespot. Is dat, is dat mijn koning?